

існуюча нормативна база не передбачає дистанційне навчання як самостійну форму організації освітнього процесу.

Таким чином, трансформації освіти повинна іти як «зверху»: відповідними владними рішеннями та фінансуванням, так і «знизу» ґрунтовною само та перепідготовкою учителів та викладачів в сфері цифрових компетентностей, з метою активного широкомасштабного створення цифрового контенту різного освітнього рівня та різних форм: від коротких освітніх роликів на YouTube та інших МООК до сертифікованих дистанційних курсів в рамках ЗВО із підтвердженням відповідними документами.

Література:

1. Дунайцев Д.Д., Полковников А. И. Интеграция системы управления обучением «Moodle» в электронную информационно-образовательную среду КемГУ / Д.Д. Дунайцев, А.И. Половников // *Фундаментальные и прикладные исследования в физике, химии, математике и информатике: материалы симпозиума XIII (XLV) Международной научно-практической конференции "Образование, наука, инновации: вклад молодых исследователей"*. – 2018. – С. 31–34.
2. Освіта України. [Електронний ресурс] . – Електрон. дані. – Режим доступу: <http://fij.com.ua/>
3. Ринок онлайн освіти в Україні - аналітичний огляд. – [Електронний ресурс]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://proconsulting.ua/ua/pressroom/rynok-onlajn-obrazovaniya-v-ukraine-analiticheskij-obzo>
4. Сидоров, Г. Цифровой университет: применение цифровых технологий в современных образовательных учреждениях. - 1.03.2017. - [Электронный ресурс]. – Режим доступу: <https://www.itweek.ru/digitalization/article/detail.php?ID=192831>

УДК 378.147

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ

Осьмірко І.В., к.е.н., доцент, i.v.osmirko@hnpri.edu.ua

Харківський національний педагогічний університет

імені Г.С. Сковороди

Онісіфорова В.Ю., к.е.н., доцент, valentinaonisiforova@gmail.com

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Діджиталізація освітнього процесу в Україні останнім часом набрала дуже швидких темпів розповсюдження на усіх рівнях

здобуття освіти. Зрозуміло, що головним важелем впливу в цьому процесі стала світова пандемія коронавірусної хвороби, яка призвела до необхідності введення суворих карантинних обмежень, у тому числі і в освітньому процесі. Тому сьогодні освіта України має практичний досвід використання дистанційних форм навчання тривалістю понад рік, отже, вже можна зробити обґрунтовані висновки щодо проблем реалізації цього процесу в Україні.

Отже, розглянемо, які саме проблеми постали перед освітянами та здобувачами освіти під час активного використання дистанційних форм навчання протягом 2020-2021 років.

Активне ведення занять у вигляді відео-конференцій у режимі реального часу показало фактичне охоплення території України якісним Інтернет зв'язком. Практика навчання показала, що Інтернет достатньої швидкості переважно є в розпорядженні лише тієї частини студентів, які перебувають в межах обласних центрів або в найближчих прилеглих до них районах. Інші групи студентів, які в умовах введення суворого карантину перебували вдома у віддалених районах фактично не мали технічної спроможності підключатися та приймати активну участь у онлайн-заняттях.

Наступна проблема, яка стала зрозумілою лише при активному використанні дистанційної форми навчання, це наявність у викладачів та здобувачів освіти технічних засобів та пристроїв з достатніми технічними характеристиками для ефективного ведення навчального процесу. З боку студентів головними технічними пристроями, які використовуються, є різні типи мобільних гаджетів, а не стаціонарні комп'ютери та ноутбуки. Це стало джерелом ще однієї проблеми, а саме проблеми часткової несумісності програмного забезпечення.

Наступним негативним фактором, який також потребує озвучення, стала соціальна ізоляція учасників освітнього процесу, відсутність безпосереднього контакту в соціальній групі, а також між здобувачем та викладачем, що поступово вплинуло негативним чином на результати навчання. В умовах онлайн-навчання обмежуються можливості до командної роботи в соціальній групі, а також втрачається досвід вирішення конфліктних ситуацій.

В межах значної автономності процесу навчання створилися умови для постійного відволікання уваги та невиконання часових вимог у опануванні певних освітніх завдань. Це пов'язане з тим, що важливими умовами ефективного дистанційного навчання завжди проголошувалися висока здатність до самоорганізації та високий

рівень мотивації, які з подальшим продовженням карантинних заходів почали стрімко втрачатися учасниками освітнього процесу.

Ще однією важливою проблемою на шляху ефективної реалізації дистанційного освітнього процесу є певна суб'єктивна недовіра до цієї форми навчання, особливо серед батьків та здобувачів освіти більш старшого віку. Традиційно серед них все ще панує думка про певну «несерйозність» та неефективність таких занять.

Говорячи про недоліки та проблеми практичного застосування дистанційної освіти не можна не відзначити і негативний вплив на стан здоров'я усіх учасників освітнього процесу, бо постійне перебування перед екранами та моніторами, швидкий темп зміни кадрів, психологічне напруження під час сприйняття інформації з екранів, створюють додаткове навантаження на зір та психіку. Особливо, якщо зауважити, що за межами освітнього процесу постійне використання гаджетів протягом дня продовжується і надалі у особистих цілях.

Окремо слід також зауважити, що не усі види діяльності в освітньому процесі можна ефективно перевести у дистанційну форму або замінити відео-конференцією або показом навчальних відеоматеріалів. Існують практичні навички, які здобувач освіти має спроможність опанувати лише в умовах навчальної аудиторії, лабораторії, тощо. В межах певних спеціальностей цей негативний аспект можна компенсувати, однак є й такі, де недоотримання таких практичних навичок є критичним.

УДК 338.28

ВАЛІДАЦІЯ ГІПОТЕЗ АКТУАЛЬНОСТІ РОЗРОБКИ DIGITAL-ПРОДУКТУ ДЛЯ ЗВО

*Приходько Д.О., к.е.н., доцент,
zajada@gmail.com*

*Фролова Ю.С., студентка,
Ізотова Ю.Р., студентка*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сьогодні відбувається найважливіша трансформація нашого часу – діджиталізація. Це явище дозволяє переводити величезний обсяг інформації в структуровану систему даних і полегшувати роботу всіх підприємств.